

РЕШЕНИЕ

№ 6604

гр. София, 31.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **456** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Българска федерация по Спортна стрелба (БФСС) чрез представителя и К. М. Ш. срещу решение № 36/15.12.2012 г. на главния секретар на Министерството на физическото възпитание и спорта (МФВС) и председател на КДОИ, в ЧАСТТА с което се отказва да се предостави искана информация по заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 5.06.2012 г., уточнено със заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 2 от 13.06.2012г относно т. 1 и т.2

В жалбата се твърди, че изричният отказ по т.1 и 2 от заявлението за достъп до обществена информация е незаконосъобразен, тъй като преди всичко е немотивиран, не е следвало да се иска съгласие на третите лица, както и че е налице надделяващ обществен интерес. Счита, че освен, че е материално незаконосъобразно, решението в оспорената част противоречи и на целта на закона. Моли да се отмени. Претендира разноси.

Ответникът - главният секретар на МФВС, чрез процесуалния си представител в писмено становище по делото и в с.з.оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

СПП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № ДИ-09-00-15 от 5.06.2012г жалбоподателят е поискал от Министъра на физическото възпитание и спорта да му бъде предоставена информация

относно изпълнение на наредба № 1 за финансовото осигуряване на спортните клубове на федерациите: спортна стрелба, стрелба с лък и волейбол.

С писмо изх. № ДИ-09-00-15/ 1 от 8.06.2012г главният секретар на МФВС е поискал съгласно чл.29, ал.1 от ЗДОИ да се уточни предмета на исканата обществена информация.

Със заявление вх. № ДИ 09-00-15/ 2 от 13.06.2012г БФСС, чрез К. М. Ш. е конкретизирал заявлението си от 5.06.2012г в 4 точки.

Въз основа на така направеното уточнение е издадено и оспореното решение № 36/15.12.2012 г. на главния секретар на Министерството на физическото възпитание и спорта (МФВС) и председател на КДОИ, в ЧАСТТА с което се отказва на осн. чл.37, ал.1 т.2 от ЗДОИ да се предостави искана информация по заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 5.06.2012 г., уточнено със заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 2 от 13.06.2012г относно т. 1 и т.2 Административният орган се е мотивирал, като е посочил, че с предоставяне на исканата информация се засягат интересите на трети лица Българска федерация по стрелба с лък и Българска федерация по волейбол, които са изразили своето категорично несъгласие да бъде предоставяна исканата информация.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му предоставени със Заповед № РД-09-164 от 26.04.2011г на министъра на ФВС (л.29 и сл.)и в предвидената от чл. 59 АПК и чл. 38 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ Всеки гражданин на Република Б има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗДОИ определя кръга на субектите, задължени по този закон да осигуряват достъп до обществена информация. В този кръг са държавните органи, които създават и съхраняват такава информация. В конкретният случай се иска достъп до обществена информация от МФВС, което безспорно е задължен субект по силата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Основанията за отказ за предоставяне на обществена информация са уредени с разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, като в конкретната хипотеза административният орган се позовава на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и се мотивира с изричното несъгласие на третите лица да се предостави исканата информация.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Според чл. 28, ал. 1 и ал. 2, ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране и в този срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Тази е единствената призната от закона възможност - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и писмено уведомяване на молителя за това решение. В случая сме изправени пред втората хипотеза. На жалбоподателя е отказано да получи достъп до исканата в т.1 и т.2 от заявлението-уточнение от 13.06.2012г информация. Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Безспорно е, че исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Административният орган обаче, неправилно приема, че несъгласието на засегнатите лица да се предостави информацията е достатъчно основание за да постанови отказ. Този извод е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, според която при отказ на засегнатото лице, органът следва да предостави информацията в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице и в противоречие с условието за надделяващ обществен интерес, предвидено в нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Анализът на последната норма налага извода, че липсата на съгласие на засегнатото лице за предоставяне на информация не е абсолютно и достатъчно основание за отказ да се предостави достъп до исканите сведения, а зависи и от отсъствието на надделяващ обществен интерес. В случая с оглед характера на исканата информация следва да се приеме, че независимо от отказа на засегнатите лица исканата обществена информация следва да бъде предоставена при наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на исканите сведения ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Този извод следва и от разпоредбата на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите, сроковете, определени в договор, по които едната страна, както в случая, е задължен субект по чл. 3 от закона. (Виж Р 1623 от 4.02.2013г по адм.д. 2710/ 2012г на ВАС)

Със заявлението-уточнение (т.2)от 13.06.2012г на БФСС се иска информация "... за финансовите средства на федерациите, заложи в Приложение 3 към договорите за Олимпийска подготовка сключен между МФС и федерациите". Ето защо, налице са условията за действие на законовата презумпция, въведена с § 1, т. 5, б. "е" от ДР на закона, че до доказване на противното, е налице "надделяващ обществен интерес". Последното е обусловено от обстоятелството, че исканата информация "е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 ".При положение , че МФС като страна по договора информация от който се иска е именно такъв субект, а законът въвежда оборима презумпция за наличен надделяващ интерес , министърът на ФВС, съответно оправомощено от него лице са били длъжни да предоставят информацията по т.1 и т.2 от заявлението или да установят липса на надделяващ обществен интерес. Видно от текста на обжалваното решение, в него липсва позоваване на доказателства и не са изложени доводи, установяващи липсата на "надделяващ обществен интерес". Само при доказана липса на такъв, може да намери приложение чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, съгласно който липсата на изрично писмено съгласие от страна на третото лице, чиито интереси ще

бъдат засегнати от предоставянето на достъп до исканата обществена информация пречатства предоставянето ѝ. В противен случай и на основание чл. 31, ал. 5, пр. 2 от ЗДОИ, съгласието на третото лице не е необходимо, а информацията е дължима (виж Р № 13492 ОТ 29.10.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 15594/2011 Г., V ОТД. НА ВАС). По силата на необорената законова презумпция на § 1, т. 5, б. " е" от ДР на ЗДОИ съдът приема, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа на гл.секретар на МФВЗ от достъп до исканата информация.

Безспорно исканата информация е от естество, очевидно имащо за цел повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона, между които е и МФВС (по см на § 1 т.б от ДР на ЗДОИ). Не са налице никакви доказателства или данни за засягане на интерес на правоимащи по смисъла на т. 5, който да има превес над обществения и целта на този закон. Поради това, не е било налице основание за отказ, то е следвало да предостави исканата информация.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма; при издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, но обжалвания административен акт е постановен в несъответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона. На основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ, отказът следва да бъде отменен, а ответникът - задължен да представи исканата обществена информация.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за основателна, поради което отказът на административния орган да предостави исканата информация по т.1 и 2 от заявлението от 13.06.2012г за достъп до обществена информация следва да бъде отменен.

Относно разноските:

Предвид крайния изход на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на направени разноски в размер на 10 лева., представляващи д.т. Няма доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 172, ал. 2 вр. с ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 36/15.12.2012 г. на главния секретар на Министерството на физическото възпитание и спорта (МФВС) и председател на КДОИ, в ЧАСТТА с което се отказва да се предостави искана информация по заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 5.06.2012 г., уточнено със заявление вх. № ДИ-09-00-15 / 2 от 13.06.2012г. относно т. 1 и т.2.

ЗАДЪЛЖАВА ответника - главния секретар на Министерството на физическото възпитание и спорта (МФВС) и председател на КДОИ да предостави на Българската федерация по спортна стрелба (БФСС) достъп до обществена информация, поискана в т.1 и т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № ДИ-09-00-15 / 2 от 13.06.2012г

ОСЪЖДА Министерство на физическото възпитание и спорта (МФВС) да заплати на Българската федерация по спортна стрелба (БФСС) сумата от 10 лева, представляващи разноски по делото - платена държавна такса.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: